

АЛФОНС ДЪО ЛАМАРТИН УСАМОТЕНИЕ

Превод от френски: Пенчо Симов, —

chitanka.info

*На планината аз, под дъбовете стари,
по залез неведнъж седя опечален
и погледът ми тук и там наслука шари
по изгледа менлив, разстлан далеч под мен.*

*Отсам бучи река, разпръсва пяна бяла
и в лъкатушен път далече чезне в мрак;
оттатък — езера с вода в покой заспала,
където къпе взор Вечерницата пак.*

*По тези върхове, обкичени с дървета,
на заника лъчът за сетен път е спрял;
изкачва се нощта със своята карета
и тесничка черта е хоризонтът бял.*

*От стар готичен храм изтръгната тогава,
вечернята трепти; сред стихващия друм
се спира минувач; камбаната прибавя
и своя повик свят към сетен дневен шум.*

*Но безразлично все остава в мен сърцето,
не се вълнува то и вижда пак навред,
че сянка е светът; и слънцето, което
съгрява всеки жив, за мъртвия е лед.*

*Напразно моят взор на всеки хълм се спира,
от утро чак до мрак, навред — и тук, и там,
оглеждам се така в простора на всемира
и казвам: „Кът щастлив за мене няма, знам.“*

*Какво са долини, колиби и палати,
какво е всичко тук за мене — суета!
Реки, скали, гори, убежища познати —
откакто липсва тя, навред е самота!*

*И слънцето — дали е в мрак, или сияе —
не ме вълнува то със своя кръговрат.
Какво от туй, че тук е нощ или зора е?
Отдавна нищо аз не чакам в този свят.*

*Да можех да летя след него във безкрая,
пустиня бих видял навсякъде под нас;
за туй, което то облъчва, не мечтая,
от никого сега не искам нищо аз.*

*Но може би отвъд самата тази сфера,
където друг светлик разпръсва вред лъчи,
ако достигна аз, целта си ще намеря,
мечтаното от мен ще зърна със очи.*

*Ще имам, зная, там и обич, и надежда,
ще се опивам там от извора желан,
към който всеки дух с копнеж безкрай се вглежда*

*и който в този свят остава само блян!
Защо не мога тъй — с крилата на Зората —
да литна ей сега към своята мечта!
В изгнание защо оставам на земята?
Не съм обвързан аз със нищо на света.*

*Когато горски лист от клона се отрони,
отнасят го далеч вечерни ветрове;
приличам аз на лист от есенните клони —
вземи ме, ветре, с теб, духът ми те зове!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.